

NOTĂ

Cu privire la proiectul programelor pentru definitivarea în învățământ și acordarea gradului didactic II, specializarea științe politice și drept

În legătură cu programa la **specializarea științe politice**, la **punctul F. Bibliografie la metodică Culturii civice**, *este necesar* să se nominalizeze lucrarea **“Ghid metodologic de aplicare a programelor școlare pentru educație civică și cultură civică”**, apărută sub coordonarea Consiliului Național pentru Curriculum, Editura S.C. Aramis Print, București, 2001.

În legătură cu programa la **specializarea drept**, întrucât absolvenții facultăților de drept pot participa la concursul de titularizare pentru **disciplina “Cultură civică”(ciclul gimnazial)**, în bibliografia pentru metodică *este necesar* să se includă lucrarea, **“Ghid metodologic de aplicare a programelor școlare pentru educație civică și cultură civică”**, apărută sub coordonarea Consiliului Național pentru Curriculum, Editura S.C. Aramis Print, București, 2001.

**INSPECTOR SPECIALITATE,
EUGEN STOICA**

PROIECTUL PROGRAMELOR PENTRU DEFINITIVAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI ACORDAREA GRADULUI II LA SPECIALIZAREA ȘTIINȚE POLITICE

A) Nota de prezentare (Prezentare generală. Obiective. Competențe cheie)

Atât obținerea definitivatului, cât și acordarea gradului II în învățământ la specializarea Științe Politice presupun, din partea candidaților, demonstrarea unor cunoștințe solide în domeniul științei politice și a capacității de a folosi instrumentele de analiză proprii acestei discipline. De asemenea, candidații trebuie să probeze aptitudinea de a transmite cu claritate și spirit de sinteză aceste cunoștințe și instrumente elevilor din învățământul preuniversitar cărora li se adresează.

B) Tematica examenului de definitivare (analitica temelor)

Autoritatea (în regimurile democratice și în cele nedemocratice, autoritatea și cetățeanul, autoritatea și puterea).

Libertatea (libertatea pozitivă și libertate negativă, libertatea anticilor și a modernilor, libertăților publice)

Egalitatea (egalitate juridică și egalitate socială, teorii ale egalității)

Dreptatea (tipuri de dreptate, teorii moderne și contemporane ale dreptății)

Proprietatea (proprietate și lege, proprietate și dreptate, proprietate în regimurile totalitare)

Națiune, cetățenie, stat-național (definiții ale națiunii și ale cetățeniei, statul național și statul națiune, patriotismul civic, naționalismul, patriotism, naționalism, integrare europeană)

Constituție și guvernare în lumea contemporană (Constituții și reformă politică, tipuri de guvernare, problema guvernabilității, ideologii și guvernare)

Drepturi, libertăți, obligații cetățenești

C) Tematica examenului pentru obținerea gradului didactic II (analitica temelor)

Politica și știința politică (politică și societate, știința politică și filosofie politică, abordări contemporane în știința politică)

Statul (evoluție istorică, statul de drept, statul de providență, statul totalitar)

Regimuri politice (tipologia clasică a regimurilor, abordarea sociologică a regimurilor, regimul politic românesc)

Democrația (teorie, instituții, actori și proceduri, reprezentare, cultură politică și participare politică)

Partide politice (tipologii și definiții, partidele politice europene, partidele politice din România)

Sisteme și comportamente electorale (sisteme proporționale și sisteme majoritare, influența sistemelor electorale asupra sistemelor de partide)

Tranziție spre democrație (teorii ale tranziției, tranziții sud-americane, sud-europene și tranziții est- și central-europene)

D) Bibliografie generală

1. Gbriel ALMOND, Sidney VERBA, *Cultura Civică*, Editura DU Stzle, București, 1996.
2. Raymond Aron, *Democrație și totalitarism*, All, București, 2001.
3. Daniel Barbu, *Șapte teme de politică românească*, Antet, București, 1997.
4. Daniel BARBU, *Republica absentă*, Nemira, București, 1999.
5. Jean BAUDOUIN, *Introduction a la science politique*, Dalloz, 5e edition, Paris, 1998.
6. Jean BAUDOUIN, *Introducere în socioiologia politică*, Editura Amarcord, Timișoara, 1999.
7. Norberto BOBBIO, *Dreapta și stînga*, Humanitas, București, 1999.
8. Philippe BRAUD, *Science politique*, 1. La democratie, Seuil, Paris, 1997.
9. Philippe BRAUD, *Science politique*, 2. L'Etat, Seuil, Paris, 1997.
10. Dominique CHAGNOLLAUD, *Science politique*, Dalloz, Paris, 2e edition, 1999.
11. Robert DAHL, *Poliarhiile*, DU Style, București, 1998.
12. Ralf DAHRENDORF, *După 1989*, Humanitas, București, 2001.
13. Jean – Marie DENQUIN, *Science politique*, PUF, Paris, 5e edition, 1996.
14. Anthonz Giddens, *A treia cale*, Polirom, Iași, 2001.
15. Robert E. GOODIN, Hans Dieter KLINGEMANN (eds.), *A New Handbook of Political Science*, Oxford Universitz Press, Oxford New York, 1996.
16. M. GRAWITZ & J. LECA, *Traite de science politique*, 4 volume, PUF, Paris, 1985
17. David HELD, *Modele ale democrației*, Univers, București, 2000.
18. Adrian – Paul Iliescu, Emanuel – Mihail SOCACIU (coord.), *Fundamentele gândirii politice moderne*. Antologie comentată, Polirom, Iași, 1999.
19. Jakub KARPINSKI, *ABC – ul democrației*, Humanitas, București, 1993.
20. Arend LIJPHART, *Democrații. Modele de guvernare majoritară și consensuală în douăzeci și una de țări*, SIGMA IG, Chișinău, 1999.
21. Arend LIPJHART, *Modele ale democrației*, Polirom, Iași, 2000.
22. Pierre MANENT, *Originile politicii moderne*, Nemira, București, 2000.
23. Ludwig von MISES, *Capitalismul și dușmanii săi*, Nemira, București, 1998.
24. Gianfranco PASQUINO, *Curs de știință politică*, Institutul European, Iași, 2001.
25. Cristian PREDA, *Modernitatea politică și românismul*, Nemira, București, 1998.
26. Cristian PREDA, *Occidentul nostru*, Nemira, București, 1999.
27. Cristian PREDA, *Tranziție, liberalism și națiune*, Nemira, București, 2001.
28. Pierre ROSANVALLON, *Noua chestiune socială*, Institutul European, Iași, 2000.
29. Giovanni SARTORI, *Teoria democrației reinterpretată*, Polirom, Iași, 1999.
30. Fernando Savater, *Politica pentru fiul meu*, Humanitas, București, 1999.
31. Daniel SEILER, *Partidele politice din Europa*, Institutul European, Iași, 1999.
32. Yves SCHEMEIL, *La science politique*, Armand Colin, Paris, 1994.
33. Dominique SCHNAPPER & Christian BACHELIER, *Ce este cetățenia?*, Polirom, Iași, 2001.
34. George VOICU, *Pluripartidismul*, All, București, 1998.
35. Max WEBER, *Etica protestantă și spiritul capitalismului*, Humanitas, București, 1993.
36. Revista *Studia politica*. Revista Română de Științe politice, nr. 1 – 4/2001.

E. Metodica predării Culturii civice

1. Idealul educațional și obiectivele reformei educației; rolul și obiectivele educației civice și al disciplinei cultura civică

Educația civică și disciplina Cultura civică în special își propun să participe la atingerea obiectivelor reformei educaționale aflate în curs de desfășurare. Reforma sistemului educației conduce – printr-o adecvare a idealului educativ la realitățile prezentului – la formarea unui cetățean responsabil și informat, capabil să ia deciziile complexe presupuse de o societate democratică.

2. Strategii, metode și tehnici de predare-învățare a Culturii civice

Predarea și asimilarea temelor disciplinei Cultura civică trebuie să se bazeze pe metodele și strategiile contemporane ale pedagogiei moderne. Mai mult decât alte discipline, Cultura civică e susceptibilă de o abordare pedagogică interactivă.

Mai precis, sunt avute în vedere următoarele strategii: asimilare informației relevante din cultura și literatură politică actuală pedagogică efectuată în clasă; stimularea curiozității intelectuale a elevilor și a interesului pentru participarea civică ulterioară; adaptarea demersului educațional la relațiile tranziției din România și la înțelegerea acestei tranziții în mediile școlare preuniversitare.

Metodele și tehnicile de predare-învățare – care vor fi puse în mod necesar în acord cu strategiile menționate – vor include: expunerea problematizantă și aplicată a ideilor fundamentale ale disciplinei; analiza unor situații reale, pe mici grupuri de lucru; stimularea alcătuirii unor dosare tematice care să urmărească problematica lecțiilor în viața cotidiană a societății noastre; simularea unor situații ale vieții politice (campanii electorale, dezbateri parlamentare, asumarea unui mandat de primar etc.); vizitarea unor instituții publice și asistarea reprezentanților în derularea mandatului.

3. Evaluarea

Evaluarea trebuie să fie fundamentată pe surprinderea abilităților de gândire și de comunicare ale elevilor și pe recunoașterea capacității de a aplica cunoștințele dobândite în clasă. Evaluarea va fi una continuă și va îmbrăca următoarele formule: teste scrise și orale de cunoștințe; evaluarea lucrărilor personale și a fișelor de lectură individuale cu teme indicate; evaluarea reciprocă a elevilor, pentru stimularea discernământului critic.

F. Bibliografie la metodica predării *Culturii civice*

Recomandăm cu insistență utilizarea ghidurilor metodice pentru profesorii care predau disciplina *Cultura civică* elaborate de specialiștii Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului.

Ghid metodologic de aplicare a programelor școlare pentru Educație Civică și Cultură Civică, Editura SC Aramis, București, 2001, apărută sub coordonarea Consiliului Național pentru Curriculum

G. Teme pentru studiul individual, cursuri, seminarii și aplicații

1. Regimuri politice comparate

Seminar: studiu comparat: democrația antică și democrația modernă

Aplicații: comunismul în România, politică și societate

2. Ideologii politice

Seminar: ideologii politice în anii nouăzeci

Aplicații: studiul Constituției României din 1991; doctrine politice în programele partidelor politice românești în perioada 1996-2000; propagandă electorală

3. Istoria ideilor politice

Seminar: conceptul de revoluție din 1789 până astăzi

Aplicații: studiu de conținut al textelor fundamentale ale modernității politice (*Magna Charta Libertatum* din 1215, *Actul habeas corpus* din 1679, *Bill of Rights* din 1689, *Declarația de independență a S.U.A.* din 1776, *Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului* din 1789, *Declarația universală a drepturilor omului* din 1948, etc)

4. Constituții, guvernare și politică în Uniunea Europeană și Europa Centrală și de Est

Seminar: partide și sisteme de partide Uniunea Europeană și Europa Centrală și de Est

Aplicații: constituțiile românești din 1858, 1866 (și revizuirile sale), 1923, 1938, 1948, 1952, 1965; studiul Tratatelor de bază ale Comunităților Europene și ale Uniunii Europene

5. Construcția politică a post-comunismului

Seminar: democrația și alternativele sale

Aplicații: analiza rezultatelor alegerilor din 1996 și 2000 din România; analiza sistemului politic românesc după patru scrutinuri; relațiile României cu Comunitatea Europeană, respectiv cu Uniunea Europeană, și NATO după 1989

H. Autorii

1. Prof.Dr. Gheorghe STOICA
2. Conf.Dr. Cristian PREDA
3. Lector Dr. Alexandra IONESCU
4. Prep. Silvia MARTON